

Branislav Nikolić povodom izložbe „Superstructure“ u Salonu

Dom je privilegija nas koji ga imamo

RAZGOVOR

Izložba „Superstructure“ umetnika Branislava Nikolića, koja je otvorena u Salonu Muzeja savremene umetnosti u Beogradu, predstavlja njegov rad specijalno napravljen za ovaj prostor. Reč je o skulpturi monumentalnih razmera krovne strukture, svojevrsne nadogradnje lišene svoje inherentne utilitarnosti i ograničenog trajanja. Naime, ovaj umetnički objekat je izgrađen od sekundarnog materijala, pronadenih i odbačenih elemenata arhitekture, enterijera stanova, nameštaja i drvene grade koji će se po završetku izložbe, kada se skulptura demontira, vratiti u proces cirkulacije i recirkulacije na gradskim deponijama. Nikolić je prepoznatljiv po ovom postupku umetničkog delovanja označenog terminom „sekundarna arhitektura“ kojim „uz specifične zanatske veštine može da se napravi 'krov nad glavom' ali i umetnički rad arhitektonskih oblika“.

● **Šta je ideja Superstrukture i da li ima značaja to što je u**

Skulpturalni prevod

Upitan da objasni poentu svoje skulpture „In - Out“, koja se nalazi u Novom Beogradu, Branislav Nikolić je kazao da je u pitanju igra reči koju prepoznajemo u časopisima i na sajtovima. „Šta je in a šta aut menja se svaki dan i ja sam želeo to da ovekovečim u betonu i na taj način pokušam da unesem malo duhovitosti u rad. Mislim da je dobro što se ta skulptura nalazi ispred tržnog centra Merkator gde se kupuju stvari koje su uvek „in“. Zato su slova „in“ utisnuta u betonu 20 centimetara dok su out izdignuta ka spolja. Tako u stvari postoji i skulpturalni prevod tih reči.“

obliku krova i asocira na kuću?

- Dugi niz godina se bavim skulpturom koja ima veze sa arhitekturom i njenim oblicima i ovo je samo nastavak tih istraživanja. U poslednjih godinu dana sam se mnogo bavio temom nadogradnje, naročito njenim ambivalentnim karakterom. S jedne strane nadogradnja je pošast arhitekture jer narušava izgled grada, a sa druge nailazim da u njoj ima veoma zanimljivih skulpturalnih oblika. Bivio sam se time i to je preraslo u krov. Tako da je nadogradnja mnogo uži pojam od ovoga što sam napravio ovde.

- Naravno. Vreme je migracija i dom je zaista privilegija nas koji ga imamo. Prvobitno sam želeo da se rad zove nadogradnja jer ga predstavljam u Srbiji i u tom slučaju ne volim da naziv bude na engleskom jeziku, međutim pojam Superstructure mi se čini mnogo širim. U sebi sadrži ekonomske, socijalne momente i samu nadogradnju, kao termin iz arhitektonskog vokabulara. „Super“ je sve što je iznad nečega a struktura je gradnja, kompleksni entitet napravljen iz više delova što apsolutno odgovara ovom radu.

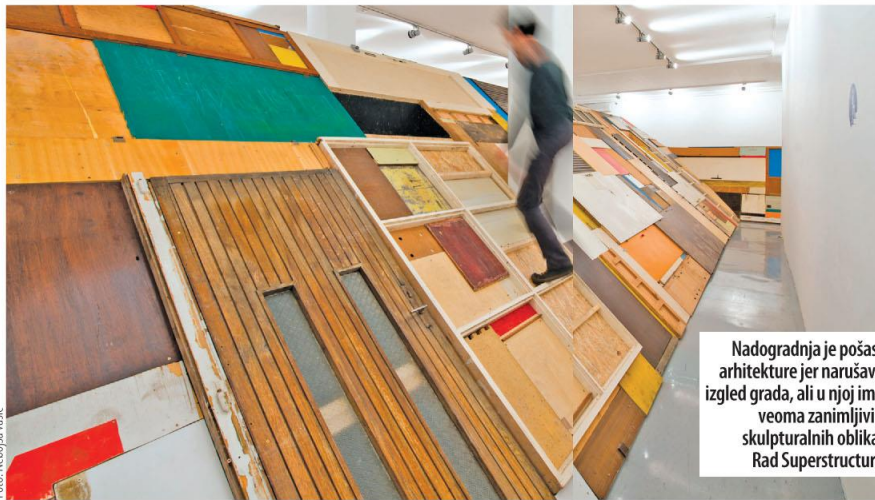

Foto: Nadežda Kostić

Nadogradnja je pošast arhitekture jer narušava izgled grada, ali u njoj ima veoma zanimljivih skulpturalnih oblika: Rad Superstructure

Sam krov ima univerzalno značenje krov nad glavom ili dom.

● **Mnogi ga nemaju i problem doma je čini se danas mnogo veći kada izbeglice umiru u potrazi za mestom gde će se ponovo skućiti. Imali to veze s vašim radom?**

● **Rad je napravljen uglavnom od drvenih elemenata pronadenih na ulici. Kakav odnos imate prema ovom materijalu?**

- To su za mene male istorije grada. Vrata, prozori, stolovi, klupe, delovi nameštaja su stvari koje su korišćene decenija-

Muzeja savremene umetnosti u Beogradu

Uvek sam želeo da sagradim kuću od odbačenog materijala: Branislav Nikolić

Foto: Aleksandra Čuk

ma. Ja njihovu prošlost ne vidim kao nešto tužno, patetično ali jesam sentimentalniji i zato želim da od ovog materijala napravim nešto novo. U tom smi-

publike na prošlom Memorijalu Nadežda Petrović. Tada ste izložili romsku kućicu u čijem oblikovanju niste učestvovali direktno vi već Boban Mladenović, amater arhitekta iz novobeogradskog karton naselja?

- Pokušao sam da prenesem istovetnu kućicu iz romskog karton naselja u Galeriju. Izmeštanjem iz njenog prirodnog prostora u veštački ta kuća dobija sasvim drugu konotaciju. Pošto se dugo bavim arhitekturom, uvek sam se pitao kako da napravim kuću. Pravio sam fabričke tornjeve, kioske, crkve, ali sam uvek želeo da sagradim kuću od odbačenog materijala a da to ne bude banalno. Shvatio sam da ne moram ništa da izmišljam, da ljudi u takvim kućama žive. Imao sam sreću da upoznam Bobana, koji, osim što je zanimljiv lik, pravi svojim komšijama kuće. Svako je u tom karton naselju zadužen za nešto, a Boban je veoma spretni s drvom. Zajedno smo za taj rad pronašli materijal po ulicama i kontejnerima i to je zabeleženo u videu. U toj priči je glavni glumac Boban, koji mi je pokazao kako u njegovom naselju nastaje kuća kao i da u tom procesu nema baš prostora za brigu o estetici. Jer, sve zavisi od stvari koje se pronađu. Kad sam pitao Bobana kako ih slaže, jednostavno mi je objasnio - „kako daska kaže“. Aleksandra Čuk

slu je rad pozitivan. Šareni kolaž s mnogo raznih boja i tekstura koji nosi toplinu zahvaljujući drvetu. Mnogo mi je važno da rad bude interaktivan. Ovde postoje merdevine i obeležena mesta tako da neki spretni posetioci mogu da hodaju po krovu ili da se popnu na njega i sagledaju rad odozgo.

● **Ideja doma je prisutna i u vašim ranijim radovima kao što je Sekundarna arhitektura za koji ste osvojili nagradu**